

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2007/528/WPZiB

z dnia 23 lipca 2007 r.

wspierające w ramach Europejskiej strategii bezpieczeństwa Konwencję o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych rodzajów broni konwencjonalnej, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14 i 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła Europejską strategię bezpieczeństwa, która wzywa do ustanowienia porządku międzynarodowego opartego na skutecznym multilateralizmie. W świecie globalnych zagrożeń, globalnych rynków i globalnych mediów, bezpieczeństwo i dobrobyt UE uzależnione są w coraz większym stopniu od skutecznego systemu wielostronnego. Rozwój silniejszej społeczności międzynarodowej, dobrze funkcjonujące instytucje międzynarodowe oraz oparty na prawie porządek międzynarodowy to cel UE.
- (2) Europejska strategia bezpieczeństwa uznaje Kartę Narodów Zjednoczonych za zasadniczy dokument, na którym opierają się stosunki międzynarodowe. Europejskim priorytetem jest dostarczenie Organizacji Narodów Zjednoczonych instrumentów, które umożliwią jej wypełnianie obowiązków oraz skuteczne działanie.
- (3) Konwencja ONZ z 1980 r. o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych rodzajów broni konwencjonalnej, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki, zawarta w Genewie w dniu 10 października 1980 r., zmieniona w dniu 21 grudnia 2001 r. (zwana dalej „konwencją CCW”) reguluje użycie w konfliktach zbrojnych pewnych rodzajów broni konwencjonalnej, uważanych za powodujące nadmierne cierpienie uczestników walk lub

niekontrolowane skutki dla ludności cywilnej. Konwencja CCW opiera się na zasadzie prawa międzynarodowego mówiącej, że prawo stron konfliktu zbrojnego do decydowania o metodach i środkach stosowanych w działaniach wojennych nie jest nieograniczone, oraz na zasadzie, zgodnie z którą zakazuje się wykorzystywania w konfliktach zbrojnych broni, pocisków i materiałów oraz metod prowadzenia działań wojennych charakteryzujących się powodowaniem zbędnych krzywd lub niepotrzebnego cierpienia.

- (4) W dniu 6 grudnia 2006 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęło rezolucję w sprawie konwencji CCW, wzywającą wszystkie państwa, które tego jeszcze nie uczyniły, do podjęcia niezbędnych działań w celu jak najszybszego przystąpienia do konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów, po to, aby w bliskim terminie doprowadzić do przystąpienia do tych aktów jak największej liczby państw i po to, by nadać im ostatecznie ogólnosiwiatowy charakter.
- (5) Ostatni z protokołów dołączonych do konwencji CCW, Protokół V w sprawie materiałów wybuchowych pozostałych po wojnie (zwany dalej „protokołem V”), został przyjęty w dniu 28 listopada 2003 r. na posiedzeniu państw stron konwencji CCW. Protokół V, który jest pierwszym wynegocjowanym wielostronnie instrumentem zajmującym się problemem niewybuchów i porzuconego uzbrojenia, ma na celu wyeliminowanie zagrożeń, które taka spuścizna wojen stanowi na co dzień dla ludności wymagającej działań w zakresie rozwoju oraz dla pracowników organizacji humanitarnych niosących jej pomoc. Od czasu jego przyjęcia 32 państwa zakomunikowały Sekretarzowi Generalnemu ONZ, będącemu depozytariuszem konwencji CCW, swoją zgodę na związanie się protokołem V. Zgodnie z art. 5 ust. 3 konwencji CCW protokół V wszedł w życie dnia 12 listopada 2006 r. Wejście w życie protokołu V pokazuje, że konwencja CCW ma szansę stać się dynamicznym instrumentem odpowiadającym na postępy w zakresie technologii zbrojeniowej i na zmieniające się rodzaje konfliktów zbrojnych i sposoby ich prowadzenia.

- (6) Mimo że poczyniono znaczne postępy na rzecz zapewnienia, że do konwencji przystąpi jak największa liczba państw, prawie połowa państw członkowskich ONZ nie ratyfikowała jeszcze ani nie przystąpiła w inny sposób do konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów. W Afryce, Azji, szczególnie w Azji Południowo-Wschodniej, oraz na Bliskim Wschodzie tempo przystępowania jest nadal powolne. Połowa spośród państw, które jeszcze nie są stronami konwencji CCW, to państwa dotknięte problemem min i materiałów wybuchowych pozostałych po wojnie (ERW). Uniwersalizacja konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów pozostanie priorytetowym celem państw stron w latach 2006–2011.
- (7) Podczas trzeciej konferencji przeglądowej konwencji CCW, która odbyła się w Genewie w dniach 7–17 listopada 2006 r., przyjęto Plan działań na rzecz uniwersalizacji konwencji CCW określający cele zakładające intensywniejsze wdrażanie konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów, promowanie uniwersalizacji i ściślejszą współpracę między państwami stronami, jak również program patronacki.
- (8) Plan działań na rzecz uniwersalizacji konwencji CCW wskazuje, że w koordynowaniu działań regionalnych zgodnie ze specyfiką poszczególnych regionów, głównie w tych regionach, gdzie poparcie dla konwencji CCW jest ciągle niskie, ważną rolę mają odgrywać regionalne ośrodki ONZ ds. pokoju i rozbrojenia, a w stosownych przypadkach również organizacje regionalne.
- (9) W ramowej umowie finansowo-administracyjnej, zawartej między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a ONZ, z drugiej strony, określono ramowe postanowienia służące zacieśnieniu współpracy ONZ ze Wspólnotą, obejmującej również partnerstwo programowe,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

1. W celu wsparcia Planu działań na rzecz uniwersalizacji konwencji CCW przyjętego przez państwa strony konwencji CCW na trzeciej konferencji przeglądowej, Unia Europejska wspomaga konwencję CCW, mając na uwadze następujące cele:
- promowanie uniwersalizacji konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów;
 - wspieranie wprowadzania w życie konwencji CCW przez państwa strony.
2. Aby osiągnąć cele, o których mowa w ust. 1, UE podejmie następujące działania:
- zorganizowanie warsztatów inauguracyjnych, seminariów regionalnych (nie więcej niż siedmiu) oraz posiedzenia końcowego z myślą o zwiększeniu liczby państw stron

konwencji CCW; obejmie to również publikacje we wszystkich oficjalnych językach ONZ, a w razie potrzeby – w jakimkolwiek innym języku;

- wniesienie wkładu finansowego do programu patronackiego, przyjętego na trzeciej konferencji przeglądowej państw stron konwencji CCW.

Szczegółowy opis działań, o których mowa w ust. 2, znajduje się w załączniku do niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 2

1. Prezydencja, wspierana przez Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP), odpowiada za wprowadzenie w życie niniejszego wspólnego działania. Komisja jest w pełni włączona w prowadzone działania.

2. Techniczna realizacja działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, zostaje powierzona:

- Departamentowi ONZ ds. Rozbrojenia (UN-ODA) w odniesieniu do warsztatów inauguracyjnych, posiedzenia końcowego, seminariów regionalnych oraz publikacji;
- Międzynarodowemu Centrum Humanitarnego Rozminowywania w Genewie (GICHD) – w odniesieniu do wkładu do programu patronackiego, zgodnie z decyzją trzeciej konferencji przeglądowej państw stron konwencji CCW.

Wykonują one swoje zadania pod kontrolą SG/WP, wspierającego Prezydencję. W tym celu SG/WP dokonuje niezbędnych ustaleń z UN-ODA oraz GICHD.

3. Prezydencja, SG/WP i Komisja przekazują sobie regularnie informacje na temat realizacji niniejszego wspólnego działania, zgodnie ze swoimi kompetencjami.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na wdrożenie działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 828 000 EUR i zostanie sfinansowana z budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich na rok 2007.

2. Wydatkami finansowanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami Wspólnoty mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

3. Komisja nadzoruje właściwy zarząd wydatkami, o których mowa w ust. 2, które przyjmują formę dotacji. Do tego celu, Komisja zawiera z UN-ODA oraz z GICHD umowy o finansowaniu UE. Umowy o finansowaniu przewidują, że UN-ODA i GICHD mają zapewnić uwidocznienie wkładu UE odpowiednio do jego wielkości.

4. Komisja podejmuje starania w celu zawarcia umów o finansowaniu, o których mowa w ust. 3, jak najszybciej po wejściu w życie niniejszego wspólnego działania. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach napotkanych w związku z tym i o dacie zawarcia umów o finansowaniu.

Artykuł 4

Prezydencja, wspierana przez SG/WP, składa Radzie sprawozdanie z realizacji niniejszego wspólnego działania na podstawie sprawozdań przygotowywanych co dwa miesiące przez UN-ODA i GICHD. Sprawozdania te będą podstawą oceny przeprowadzanej przez Radę. Komisja jest w pełni włączona w prowadzone działania. Przekazuje ona sprawozdania z finansowych aspektów realizacji niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Niniejsze wspólne działanie wygasa 18 miesięcy od daty zawarcia ostatniej z dwóch umów o finansowaniu, o których mowa w art. 3 ust. 3, lub 12 miesięcy od daty jego przyjęcia, jeżeli w terminie tym nie zawarto żadnej umowy o finansowaniu.

Artykuł 6

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 lipca 2007 r.

W imieniu Rady

L. AMADO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Cel

Ogólnym celem niniejszego wspólnego działania jest udzielenie wsparcia w procesie uniwersalizacji konwencji CCW poprzez promowanie przystępowania do konwencji CCW państw niebędących jej stronami oraz intensywniejsze wprowadzanie w życie konwencji CCW.

Wsparcie UE udzielane konwencji CCW będzie się skupiało na obszarach określonych w Planie działania na rzecz promowania uniwersalizacji konwencji CCW i w programie patronackim, przyjętych na trzeciej konferencji przeglądowej państw stron konwencji CCW, która odbyła się w Genewie w dniach 7–17 listopada 2006 r.

2. Projekt*Cel projektu*

Zwiększenie liczby państw stron konwencji CCW dzięki organizowaniu regionalnych i subregionalnych warsztatów oraz intensywniejsze wprowadzanie w życie konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów, przy wykorzystaniu wkładu do programu patronackiego.

Celem warsztatu inauguracyjnego i seminariów regionalnych będzie przyczynianie się do zwiększenia liczby państw stron konwencji CCW, a także poczynienie przygotowań do wprowadzenia konwencji w życie na szczeblu krajowym w tych regionach. Celem warsztatów i seminariów będzie objaśnienie korzyści oraz konsekwencji wynikających z przystąpienia do konwencji CCW, a także zorientowanie się w potrzebach państw niebędących stronami konwencji CCW.

Seminaria regionalne będą również służyć jako forum, na którym omawiane będą kwestie związane z rozbrojeniem i nierozprzestrzenianiem broni, w tym kwestie związane z BSiL: amunicja, pośrednictwo w handlu bronią, znakowanie i ustalanie pochodzenia broni. Rozpatrywane będą również określone zasady międzynarodowego prawa humanitarne.

Dzięki wkładowi do programu patronackiego UE będzie wspierać m.in. państwa sygnatariuszy oraz państwa niebędące jeszcze stronami konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów, tak by korzystały z możliwości uczestniczenia w działaniach związanych z konwencją CCW i zapoznały się ze związanymi z nią pracami. UE będzie popierać wszystkie cele operacyjne określone w programie patronackim.

Wyniki projektu

- (i) Zwiększenie liczby państw stron konwencji CCW we wszystkich regionach geograficznych (Azja Środkowa, Afryka Zachodnia i Wschodnia, Róg Afryki, region Wielkich Jezior i Afryka Południowa; Azja Południowo-Wschodnia, Bliski Wschód, region Morza Śródziemnego, Ameryka Łacińska oraz Karaiby i wyspy Pacyfiku);
- (ii) intensywniejsze wprowadzanie w życie konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów;
- (iii) wzmocniona regionalna sieć współpracy, obejmująca subregionalne organizacje i sieci w dziedzinach związanych z CCW;
- (iv) publikacje zawierające wyniki wszystkich warsztatów, przeprowadzone prezentacje, zdobyte doświadczenia oraz zalecenia na przyszłość, we wszystkich oficjalnych językach ONZ, a w razie potrzeby – w innych językach.

Opis projektu

Projekt przewiduje: zorganizowanie warsztatów inauguracyjnych w Nowym Jorku, warsztatów regionalnych (nie więcej niż siedmiu) i posiedzenia końcowego w Genewie, opublikowanie materiałów, a także wkład do programu patronackiego.

(i) Warsztaty inauguracyjne

Warsztaty inauguracyjne odbędą się w Nowym Jorku z udziałem państw niebędących stronami konwencji CCW, w szczególności tych, które są przedmiotem ostatnich zabiegów dyplomatycznych ze strony niemieckiej Prezydencji Rady Unii Europejskiej⁽¹⁾. Eksperti, w tym eksperci z instytucji UE, z państw członkowskich i z Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża („MKCK”) przedstawią ramy prawne konwencji CCW oraz korzyści i konsekwencje wynikające z przystąpienia do niej. Celem tych warsztatów będzie zwiększenie w państwach docelowych wiedzy na temat konwencji CCW oraz niniejszego wspólnego działania, a także na temat seminariów regionalnych organizowanych w tym kontekście. Ponadto zapewnią one UE użyteczne kanały komunikacji.

Szacunkowy koszt warsztatów inauguracyjnych i posiedzenia końcowego – 22 184 EUR.

⁽¹⁾ Grupa 1: państwa niebędące sygnatariuszami, dotknięte problemem ERW: Angola, Arabia Saudyjska, Azerbejdżan, Burundi, Czad, Erytrea, Etiopia, Gwinea Bissau, DR Kongo, Irak, Jemen, Kuwejt, Liban, Mauretania, Mozambik, Nepal, Syria i Zambia. Grupa 2: państwa sygnatariusze, dotknięte problemem ERW: Afganistan, Sudan, Wietnam. Grupa 3: państwa sygnatariusze dotknięte (ale nie w znacznym stopniu) ERW: Egipt, Islandia i Nigeria. Grupa 4: inne właściwe państwa (± 65).

(ii) Seminaria regionalne

AFRYKA

- a) Seminarium na temat CCW dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stronami konwencji z Afryki Wschodniej i Zachodniej, zorganizowane w celu umożliwienia uczestnictwa decydom oraz organizacjom regionalnym. Zaproszeni zostaną przedstawiciele: Czadu, Gabonu, Gambii, Ghany, Gwinei, Gwinei Bissau, Gwinei Równikowej, Kamerunu, Kenii, Mauretanii, Nigerii ⁽¹⁾, Sudanu, Tanzanii, Wybrzeża Kości Słoniowej oraz Wysp Świętego Tomasza i Książęcej.

Kilku prelegentów, w tym z MKCK, przedstawi uczestnikom ramy prawne konwencji CCW oraz znaczenie, jakie ma przystąpienie do tej konwencji. Zaproszenie do udziału w seminarium otrzymałoby również co najmniej jedno państwo regionu będące stroną konwencji CCW, które przedstawiłoby uniwersalizację z perspektywy własnego udziału w tym procesie i wyciągniętych z niego korzyści.

Szacunkowy koszt – 106 036 EUR.

- b) Seminarium na temat CCW dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stronami konwencji z Rogu Afryki, regionu Wielkich Jezior i Afryki Południowej, zorganizowane w celu umożliwienia uczestnictwa decydom oraz organizacjom regionalnym. Zaproszeni zostaną przedstawiciele: Angoli, Botswany, Burundi, Erytrei, Etiopii, Komorów, Konga, Demokratycznej Republiki Konga, Madagaskaru, Malawi, Mozambiku, Namibii, Republiki Środkowoafrykańskiej, Rwandy, Somalii, Suazi, Zambii i Zimbabwe.

Kilku prelegentów, w tym z MKCK, przedstawi uczestnikom ramy prawne konwencji CCW oraz znaczenie, jakie ma przystąpienie do tej konwencji. Zaproszenie do udziału w seminarium otrzymałoby również co najmniej jedno państwo regionu będące stroną konwencji CCW, które przedstawiłoby uniwersalizację z perspektywy własnego udziału w tym procesie i wyciągniętych z niego korzyści.

Szacunkowy koszt – 61 685 EUR.

AMERYKA ŁACIŃSKA I KARAIBY

- c) Seminarium na temat CCW dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stronami konwencji z Ameryki Łacińskiej i Karaibów, zorganizowane w celu umożliwienia uczestnictwa decydom oraz organizacjom regionalnym. Zaproszeni zostaną przedstawiciele: Argentyny, Antigui i Barbudy, Bahamów, Barbadosu, Belize, Dominiki, Republiki Dominikany, Grenady, Gujany, Haiti, Jamajki, Meksyku, Saint Kitts i Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadynów, Surinamu, Trynidadu i Tobago.

Kilku prelegentów, w tym z MKCK, przedstawi uczestnikom ramy prawne konwencji CCW oraz znaczenie, jakie ma przystąpienie do tej konwencji. Zaproszenie do udziału w seminarium otrzymałoby również co najmniej jedno państwo regionu będące stroną konwencji CCW, które przedstawiłoby uniwersalizację z perspektywy własnego udziału w tym procesie i wyciągniętych z niego korzyści.

Szacunkowy koszt – 55 769 EUR.

WYSPY PACYFIKU

- d) Seminarium na temat CCW dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stronami konwencji z wysp Pacyfiku, zorganizowane w celu umożliwienia uczestnictwa decydom oraz organizacjom regionalnym. Zaproszeni zostaną przedstawiciele: Fidzi, Kiribati, Mikronezji, Niue, Palau, Papui-Nowej Gwinei, Samoa, Tonga, Tuvalu i Vanuatu, Wysp Marshalla, Wysp Salomona.

Kilku prelegentów, w tym z MKCK, przedstawi uczestnikom ramy prawne konwencji CCW oraz znaczenie, jakie ma przystąpienie do tej konwencji. Zaproszenie do udziału w seminarium otrzymałoby również co najmniej jedno państwo regionu będące stroną konwencji CCW, które przedstawiłoby uniwersalizację z perspektywy własnego udziału w tym procesie i wyciągniętych z niego korzyści.

Szacunkowy koszt – 129 781 ⁽²⁾ EUR.

AZJA ŚRODKOWA

- e) Seminarium na temat CCW dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stronami konwencji z Azji Środkowej, zorganizowane w celu umożliwienia uczestnictwa decydom oraz organizacjom regionalnym. Zaproszeni zostaną przedstawiciele: Afganistanu ⁽³⁾, Armenii, Azerbejdżanu, Kazachstanu, Kirgistanu i Tadżykistanu.

Kilku prelegentów, w tym z MKCK, przedstawi uczestnikom ramy prawne konwencji CCW oraz znaczenie, jakie ma przystąpienie do tej konwencji. Zaproszenie do udziału w seminarium otrzymałoby również co najmniej jedno państwo regionu będące stroną konwencji CCW, które przedstawiłoby uniwersalizację z perspektywy własnego udziału w tym procesie i wyciągniętych z niego korzyści.

Szacunkowy koszt – 72 174 EUR.

⁽¹⁾ Państwo będące sygnatariuszem konwencji CCW.

⁽²⁾ Szacunkowy koszt dla połączonego seminarium dla wysp Pacyfiku i Azji Południowo-Wschodniej.

⁽³⁾ Państwo będące sygnatariuszem konwencji CCW.

AZJA POŁUDNIOWO-WSCHODNIA

- f) Seminarium na temat CCW dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stronami konwencji z Azji Południowo-Wschodniej, zorganizowane w celu umożliwienia uczestnictwa decydom oraz organizacjom regionalnym. Zaproszeni zostaną przedstawiciele: Bhutanu, Birmy, Brunei Darussalam, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Indonezji, Malezji, Nepalu, Singapuru, Tajlandii, Timoru Wschodniego i Wietnamu ⁽¹⁾.

Kilku prelegentów, w tym z MKCK, przedstawi uczestnikom ramy prawne konwencji CCW oraz znaczenie, jakie ma przystąpienie do tej konwencji. Zaproszenie do udziału w seminarium otrzymałoby również co najmniej jedno państwo regionu będące stroną konwencji CCW, które przedstawiłoby uniwersalizację z perspektywy własnego udziału w tym procesie i wyciągniętych z niego korzyści.

BLISKI WSCHÓD I REGION MORZA ŚRÓDZIEMNEGO

- g) Seminarium na temat CCW dla państw sygnatariuszy i państw niebędących stronami konwencji z Bliskiego Wschodu i regionu Morza Śródziemnego, zorganizowane w celu umożliwienia uczestnictwa decydom oraz organizacjom regionalnym. Zaproszeni zostaną przedstawiciele: Algierii, Arabii Saudyjskiej, Arabskiej Republiki Syryjskiej, Bahrajnu, Egiptu ⁽²⁾, Iraku, Iranu, Jemenu, Kataru, Kuwejt, Libanu, Libii, Omanu i Zjednoczonych Emiratów Arabskich.

Kilku prelegentów, w tym z MKCK, przedstawi uczestnikom ramy prawne konwencji CCW oraz znaczenie, jakie ma przystąpienie do tej konwencji. Zaproszenie do udziału w seminarium otrzymałoby również co najmniej jedno państwo regionu będące stroną konwencji CCW, które przedstawiłoby uniwersalizację z perspektywy własnego udziału w tym procesie i wyciągniętych z niego korzyści.

Szacowany koszt: 47 677 EUR.

(iii) Posiedzenie końcowe

Po przeprowadzeniu opisanych powyżej seminariów zorganizowane zostanie posiedzenie końcowe w Genewie mające na celu wyciągnięcie wniosków oraz określenie sposobu wsparcia państw gotowych do ratyfikowania konwencji CCW. W posiedzeniu tym udział wezmą: Prezydencja UE i instytucje UE, a także UN-ODA, w tym w stosownych przypadkach Sekretariat Konwencji CCW, UNIDIR, MKCK oraz GICHD.

(iv) Publikacje

Opracowana zostanie broszura zawierająca opis przeprowadzonych prac, wyników wszystkich – inauguracyjnych i regionalnych – seminariów oraz zdobytych doświadczeń; zostanie ona opublikowana w oficjalnych językach ONZ, a w razie potrzeby – w innych językach. Broszura będzie zawierać zalecenia na przyszłość. Szczególna uwaga zostanie zwrócona na wiedzę fachową MKCK oraz na jego działania w tym zakresie.

Szacunkowy koszt – 29 851 EUR.

(v) Wsparcie programu patronackiego

UE wniesie wkład do programu patronackiego przyjętego na trzeciej konferencji przeglądowej konwencji CCW.

Wkład UE do programu patronackiego będzie służył wsparciu podstawowych celów programu, którymi są:

- intensywniejsze wprowadzanie w życie konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów,
- promowanie ogólnościowego przestrzegania norm i zasad zapisanych w konwencji CCW i dołączonych do niej protokołach,
- wspieranie uniwersalizacji konwencji CCW i dołączonych do niej protokołów,
- zacieśnienie współpracy, wymiana informacji oraz konsultacje pomiędzy państwami stronami w sprawach związanych z konwencją CCW i dołączonymi do niej protokołami.

Program patronacki mógłby umożliwić zapewnianie zainteresowanym państwom, na ich wniosek, wiedzy fachowej i pomocy technicznej w zakresie wprowadzania w życie konwencji CCW (program patronacki §4 (iv)).

Na trzeciej konferencji przeglądowej państw stron konwencji CCW zadanie technicznego zarządzania programem patronackim powierzono GICHD.

Szacowany koszt – 250 000 EUR.

⁽¹⁾ Państwo będące sygnatariuszem konwencji CCW.

⁽²⁾ Państwo będące sygnatariuszem konwencji CCW.

3. Okres obowiązywania

Całkowity szacowany czas realizacji niniejszego wspólnego działania wynosi 18 miesięcy.

4. Beneficjenci

Beneficjentami działań związanych z uniwersalizacją są państwa niebędące stronami CCW (zarówno państwa-sygnatariusze, jak i państwa niebędące sygnatariuszami).

Beneficjentami wkładów do programu patronackiego są państwa strony konwencji CCW oraz państwa niebędące stronami tej konwencji, zgodnie z podstawowymi celami programu określonymi powyżej. Priorytetowo traktowane będą państwa dotknięte ERW.

5. Podmiot wdrażający

Prezydencja, wspierana przez SG/WP, jest odpowiedzialna za polityczną realizację niniejszego wspólnego działania oraz za nadzór nad nim. Zadanie technicznej realizacji Prezydencja powierza:

- UN-ODA – w odniesieniu do warsztatów inauguracyjnych, posiedzenia końcowego, seminariów regionalnych oraz publikacji.

Warsztaty regionalne mogłyby być organizowane przy wsparciu ze strony regionalnych ośrodków ONZ ds. pokoju i rozbrojenia. Prowadząc swoje działania, UN-ODA współpracuje na miejscu, odpowiednio, z lokalnymi misjami państw członkowskich i Komisji. We wszystkich planowanych działaniach wykorzystywana będzie wiedza fachowa MKCK, Sekretariatu Konwencji CCW oraz Instytutu Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Badań nad Rozbrojeniem (UNIDIR). Prezydencja, wspierana przez SG/WP, będzie ściśle współpracować przy organizacji warsztatów inauguracyjnych i posiedzenia końcowego.

- GICHD – w odniesieniu do wkładu do programu patronackiego, zgodnie z decyzją trzeciej konferencji przeglądowej państw stron konwencji CCW. Prezydencja, wspierana przez SG/WP, będzie reprezentować UE na posiedzeniach nieformalnego komitetu sterującego, określonego w decyzji trzeciej konferencji przeglądowej o ustanowieniu programu patronackiego. Role komitetu sterującego i GICHD zostaną określone zgodnie z decyzją trzeciej konferencji przeglądowej państw stron konwencji CCW.

6. Szacunkowe wymagane środki

Wkład UE pokryje 100 % kosztów realizacji projektów opisanych w niniejszym załączniku. Szacunkowe koszty są następujące:

	EUR
— Warsztaty inauguracyjne i posiedzenie końcowe	22 184
— Seminaria regionalne	
Afryka Wschodnia i Zachodnia	106 036
Róg Afryki, region Wielkich Jezior i Afryka Południowa	61 685
Ameryka Łacińska i Karaiby	55 769
Wyspy Pacyfiku i Azja Południowo-Wschodnia	129 781
Azja Środkowa	72 174
Bliski Wschód i region Morza Śródziemnego	47 677
— Publikacje	29 851
— Wydatki administracyjne	36 671
— Rezerwa	16 082
— Wsparcie na rzecz programu patronackiego	250 000
CAŁKOWITY KOSZT	828 000

7. Finansowa kwota odniesienia na pokrycie kosztu projektów

Całkowity koszt projektów wynosi 828 000 EUR.